

Stichting die aangepaste watersportactiviteiten voor gehandicapten organiseert is anbi

Rechtbank Gelderland 30 juli 2015, 14/4204, ECLI:NL:RBGEL:2015:4963

Belastingjaar/tijdvak 2013

Trefwoorden commerciële tarieven, welzijnsbevordering

- Artikel 5b, AWR

Samenvatting

Belanghebbende, stichting X, organiseert watersportactiviteiten voor mensen met een lichamelijke en/of geestelijke beperking. Na een bedrijfsbezoek is de anbi-status van stichting X met terugwerkende kracht ingetrokken. In geschil is of dat terecht is.

Rechtbank Gelderland oordeelt dat stichting X aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor meer dan 90% het algemeen belang dient. Uit de statuten, de visie, de missie, het jaarplan en uit diverse verklaringen blijkt dat het bevorderen van het welzijn van mensen met een beperking als doel vooropstaat en dat de watersportactiviteiten het middel zijn. De niet-onderbouwde stelling van de inspecteur dat de watersportactiviteiten het welzijn van mensen met een beperking niet op andere wijze bevorderen dan dat sporten of vakanties in het algemeen aan het welzijn bijdragen, noopt niet tot een ander oordeel. Ook is geen sprake van min of meer commerciële tarieven, nu uit de begroting blijkt dat deelnemers een tarief betalen waarmee de kosten voor minder dan 50% worden gedekt. De anbi-status van stichting X is derhalve ten onrechte ingetrokken. (Beroep gegrond).

Commentaar ([Molenaar](#))

Als ik dit zo lees, verbaas ik me erover dat de Belastingdienst de anbi-status van deze stichting heeft ingetrokken. Over de twee geschilpunten bestaan namelijk wettelijke bepalingen, maar die heeft de inspecteur niet willen toepassen.

Het eerste punt gaat over het algemeen nuttige doel en de activiteiten van deze stichting. Die vallen niet onder sport, maar onder welzijn, zoals in de parlementaire behandeling is verwoord, namelijk '... waaronder ook verenigingen en stichtingen vallen die door middel van sportbeoefening als doel beogen de gezondheidstoestand te verbeteren van mensen met een beperking of daardoor hun ziekte draaglijker te maken' (zie r.o. 9 van de rechtbank).

Het tweede punt gaat over de mogelijk min of meer commerciële tarieven voor de activiteiten. De inspecteur blijkt nog steeds te vergelijken met andere partijen in de markt, terwijl sinds 2012 toch in de Toelichting op art. 1a, lid 5, Uitv.reg. AWR 1994 staat dat alleen naar de eigen financiën van de instelling gekeken moet worden, namelijk of de eigen inkomsten hoger zijn dan de kosten. Daarbij mogen giften, legaten en subsidies buiten beschouwing gelaten worden. Bij deze stichting zijn die eigen inkomsten slechts 50% van de kosten en komt de rest uit giften en subsidies; dat zijn dus bij lange na geen commerciële tarieven. Zie hiervoor uitgebreider mijn commentaren van [NTFR 2014/2937](#) (over Scientology II) en [NTFR 2015/780](#) (over vakanties voor verstandelijk gehandicapten).

De rechtbank zet voor deze stichting de verkeerde benadering van de inspecteur gelukkig recht, al mis ik bij het tweede punt de verwijzing naar de Uitv.reg. AWR 1994.
